

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **D. S.**
bytem T. 197, T.

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29.6.2017, č.j. MV-116309-6/SO-2014,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 29.6.2017, č.j. MV-116309-6/SO-2014, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 4 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 29.6.2017, č.j. MV-116309-6/SO-2014, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9.5.2014, č.j. OAM-57145-22/DP-2013, kterým byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta její žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání z důvodu neplnění deklarovaného účelu pobytu.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobkyně předně obecně namítá porušení § 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Dle jejího názoru žalovaná nezjistila stav věci způsobem, o němž nejsou „významné“ pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Současně při hodnocení důkazů pro vydání rozhodnutí žalovaná nepřihlédla pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Dále žalobkyně namítá porušení § 75 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
3. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalované, že společnost CAMEO spol. s r.o., ve které je žalobkyně jedním z jednatelů a společníků, nevyvíjí žádnou podnikatelskou aktivitu. Žalobkyně zdůrazňuje, že od podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v roce 2013 do vydání napadeného rozhodnutí uplynuly téměř 4 roky. Za tuto dobu společnost vyvíjela i další aktivity, avšak žalovaná k nim nepřihlédla a své rozhodnutí opřela pouze o skutkový stav ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí.
4. Ze shora uvedených důvodů žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud rozhodnutí žalované zrušil. Na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem, i na jednání, které ve věci proběhlo.

III. Shrnutí vyjádření žalované

5. Žalovaná se žalobou nesouhlasí a je přesvědčena, že žádost žalobkyně byla posouzena správně a v souladu se zákonem. Žalovaná navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním postoji setrvala během celého řízení před zdejším soudem, jednání soudu se nezúčastnila.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

7. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Zdejší soud o žalobě rozhodoval přednostně v souladu s § 56 odst. 1 s.ř.s.; byť žalobkyně ani žalovaná přednostní rozhodnutí věci nepožadovaly, dospěl soud k závěru, že kombinace napadeného rozhodnutí konkrétního obsahu a přiznání odkladného účinku žalobě jsou v daném případě dostatečně závažnými důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci. Současně stav vyřizování věci podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.
9. Pokud žalobkyně namítá porušení § 75 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ve kterém jsou uvedeny důvody pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, tak toto ustanovení na posuzovanou věc nedopadá. Předmětem přezkumu je totiž rozhodnutí ve věci dlouhodobého pobytu.
10. Žalobkyně dále namítá, že prvostupňový správní orgán, resp. žalovaná dospěly k nesprávnému závěru, že společnost CAMEO spol. s.r.o., nevyvíjí žádnou podnikatelskou aktivitu, neboť koupila pozemky uvedené v napadeném rozhodnutí, vypracovala podnikatelský záměr a řeší všechny otázky související s jeho realizací. Současně zdůrazňuje, že podnikatelský záměr společnosti je dlouhodobý a „složitější“.
11. Ze správního spisu se podává, že žalobkyně na území České republiky pobývá na základě dlouhodobého víza uděleného za účelem pobytu „výkonný manager – účast v právnické osobě“ s platností od 28.6.2007 do 10.12.2007. Následně bylo žalobkyni vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „výkonný manager – účast v právnické osobě“ s platností od 11.12.2007 do 10.12.2009. Platnost tohoto povolení byla opakovaně prodloužena až do 10.12.2013. Dne 25.11.2013 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě jako statutární orgán společnosti CAMEO spol. s.r.o., sídlem Těšetice 197, která vznikla dne 17.2.1999, přičemž žalobkyně a její manžel jsou od 13.12.2006 jejími jedinými společníky a zároveň jednatelem. Předmětem její činnosti je dle obchodního rejstříku „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“.
12. Ke své žádosti žalobkyně jako doklad o zajištění prostředků k dlouhodobému pobytu připojila výplatní pásky za období 8/2013 – 12/2013 spolu se smlouvami o výkonu funkce jednatele společnosti CAMEO spol. s.r.o. ze dne 1.8.2011 a 1.8.2013, a to jak za sebe, tak za svého manžela.
13. Součástí správního spisu je pod sp. zn. OAM-23722-20/TP-2013 protokol o výsledku žalobkyně ze dne 27.2.2014, kde na dotaz, čím se společnost CAMEO spol. s.r.o. zabývá, uvedla, že *„momentálně jde o pronájem domu. Jedná se o dům, ve kterém bydlíme. Tento dům pronajímáme sami sobě a pak lidem na víkendy. K dispozici máme 2 pokoje v pronájmu“*. Dále však žalobkyně k četnosti pronájmu tohoto domu uvedla, že *„v současnosti pronajímáme tento dům sami sobě. My zatím jenom plánujeme pronajímat ty dvě volné místnosti na víkendy, zatím jsme je ještě nikomu nepronajímali“*. Ke svým úkolům žalobkyně sdělila, že *„jedná s úřady – sociálka, zdravotka, účetní záležitosti firmy. ... Já zařizuji vše kolem“*.

firmy, jak co postavít, zařízení laboratoře – toto se týká našeho druhého projektu. Čekáme na inženýrské síť, vyřizujeme stavební povolení. Dům, ve kterém bydlíme, je již postavený“.

14. Z dalších částí protokolu o výsledku vyplývá, že žalobkyně má o fungování společnosti CAMEO spol. s.r.o i o svých právech a povinnostech jako jednatele této společnosti odpovídající povědomí. Podklady doložené žalobkyní v rámci správního řízení prokazují, že společnost postavila dům v Těšeticích, který zatím pronajímá žalobkyni a jejímu manželovi, tedy jejím jednatelům a společníkům, a podle slov žalobkyně se zabývá dlouhodobými budoucími záměry (snaží se získat stavební povolení na stavbu zubní laboratoře na pozemku ve Znojmě).
15. Za takových okolností se zdejší soud ztotožňuje s názorem prvostupňového orgánu, že společnost reálně nevykazovala v době rozhodnutí prvostupňového orgánu podnikatelskou činnost a žalobkyně tak neplnila účel pobytu. Byl tak dán důvod pro zamítnutí žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
16. Žalobkyně dále namítá, že od vydání prvostupňového rozhodnutí do vydání rozhodnutí žalovaného uplynuly téměř čtyři roky, během kterých společnost vyvíjela i další aktivity, avšak žalovaná k nim nepřihlédla a napadené rozhodnutí opřela pouze o skutkový stav ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí. K tomu v žalobě uvádí, že od roku 2015 společnost pronajímá dva pokoje v rodinném domě v Těšeticích turistům ke krátkodobému ubytování a realizuje záměr vybudovat v prostorech rodinného domu v Těšeticích cukrárnu s pekárnou.
17. V souladu s judikaturou správních soudů nelze důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců aplikovat, jestliže v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí cizinec účel povoleného pobytu plnil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.8.2012, č.j. 3 As 15/2012-29). Pro naplnění tohoto důvodu je tak rozhodující jednání žadatele – tu žalobkyně i v průběhu řízení o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3.2016, č.j. 7 Azs 322/2015-43). S ohledem na obecné pravidlo, podle kterého je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, které platí i pro řízení o odvolání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, č.j. 1 As 68/2008 – 126), tak žalovaná měla povinnost přihlédnout i k relevantním skutečnostem, které se udály po vydání prvostupňového rozhodnutí až do vydání rozhodnutí napadeného. V tom zdejší soud dává žalobkyni zapravdu.
18. V daném případě žalobkyně již při výsledku dne 27.2.2014 uvedla, že mají s manželem v plánu pronajímat dvě volné místnosti v domě v Těšeticích na víkendy. Rovněž uvedla, že plánují zřídit zubní laboratoř (žalobkyně dříve jako zubní laborantka pracovala), k čemuž činí odpovídající kroky, a že chystají obchod s elektrospotřebiči. V odvolání ze dne 17.6.2014 pak žalobkyně opět zmínila plánovanou zubní laboratoř a kroky činěné s její výstavbou a poukázala na další aktivity společnosti (např. na plánovanou výstavbu rodinných domů). Žalovaná rozhodnutím ze dne 29.6.2017 odvolání zamítla s tím, že žalobkyně žádné nové skutečnosti v odvolání neuvádí a že výstavba rodinného domu pro bydlení není podnikatelskou aktivitou.

19. Zdejší soud však s takovým postojem žalované nesouhlasí. Podle zdejšího soudu se nejedná o situaci, kdy společnost toliko vlastní nemovitost, kterou pronajímá svým společníkům. Naopak společnost od počátku své existence vyvíjí určitou činnost, která k podnikání směřuje (např. koupě pozemku a plánovaná zubní laboratoř), byť se jednotlivé zamýšlené projekty této společnosti v čase mění. Žalobkyně také v odvolání nové skutečnosti uváděla (např. plánovanou výstavbu rodinných domů) a možnou existenci nových skutečností nabízelo i její sdělení v řízení prvostupňovém.
20. Pokud § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze aplikovat, jestliže v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí cizinec účel povoleného pobytu plnil, žalovaná byla povinna posoudit, zda oproti stavu v době vydání prvostupňového rozhodnutí (kdy žalobkyně účel pobytu neplnila) nedošlo v tomto ohledu u žalobkyně k nějaké změně. V daném případě tím spíše, pokud žalovaná rozhodovala až po více než třech letech od vydání prvostupňového rozhodnutí a žalobkyně již v prvostupňovém řízení hovořila o plánovaných podnikatelských aktivitách (krátkodobé pronájmy dvou pokojů v domě v Těšeticích, obchod s elektrospotřebiči a zubní laboratoř), k jejichž zahájení měly směřovat konkrétní kroky. Rovněž v odvolání žalobkyně zmínila projekty, kterým se společnost CAMEO spol. s r.o. hodlá věnovat (zopakovala zubní laboratoř a nově uvedla výstavbu rodinných domů). Za takové situace bylo povinností žalované před vydáním rozhodnutí učinit nové kroky k prověření, zda se společnost CAMEO spol. s r.o. podnikání nyní věnuje. Pokud by tomu tak bylo, žalobkyně by účel povoleného pobytu plnila a nebyl by tak dán důvod pro zamítnutí její žádosti podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná tedy měla žalobkyni vyzvat k prokázání toho, zda společnost CAMEO spol. s r.o. podniká, resp. jakým činnostem se nyní věnuje (zda některým z těch, které žalobkyně zmiňovala jako budoucí projekty v prvostupňovém řízení a v odvolání, nebo zda se jedná o činnost úplně jinou). Poté měla žalovaná posoudit, zda se jedná o činnost podnikatelskou. Pokud tak žalovaná neučinila, pochybila, neboť nezjistila řádně stav věci, jak požaduje § 3 správního řádu.
21. Žalovaná v daném případě nepostavila najisto, zda i v době jejího rozhodnutí byly dány podmínky pro zamítnutí žádosti žalobkyně, neboť nebylo řádně zjištěno, zda žalobkyně účel pobytu plní či nikoli, a to přesto, že tvrzení žalobkyně jak v řízení prvostupňovém, tak v řízení druhostupňovém spolu se značnou časovou prodlevou mezi rozhodnutími v obou stupních mohly nasvědčovat tomu, že ke změně okolností v tomto ohledu došlo a že společnost CAMEO spol. s r.o. již podnikatelskou činnost vyvíjí.
22. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaná postupovala v rozporu se zákonem, neboť nedostatečně zjistila stav věci, a proto napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. V něm je žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

23. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná úspěšná nebyla, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a proto jí přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobkyni vznikly náklady ve výši 4000 Kč za zaplacený soudní poplatek (za

žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, jemuž bylo vyhověno). K jejich náhradě byla žalované stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. září 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu